

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	2018014385
Dátum vydania rozhodnutia:	13.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2018014385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2018 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov o odvolaní odsúdeného D. S. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2018, sp. zn. 6Ntc/8/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného D. S. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 26. júna 2018, sp. zn. 6Ntc/8/2018 rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol, že uznáva rozsudok zo 04. novembra 2015, sp. zn. 2T 64/2015 v spojení s uznesením zo dňa 09. januára 2018 a uznesením Krajského súdu v Plzni z 13. februára 2018, č. k. 8To/53/2018-304, vo vzťahu k osobe odsúdeného D. S., nar. XX. Q. XXXX v N., štátneho občana Slovenskej republiky, t. č. v ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, ktorý bol uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 206 ods. 1 Trestného zákonníku na tom skutkovom základe, že:

v T., dňa 21. januára 2014 v presne nezistenej dobe v prevádzkarni firmy C. K. - S. IČ: XXXXXXXXX, v ul. R. X, uzavrel s C. K. - S., R. X, T., zmluvu o zapožičaní (prenájme) zariadenia, registračné číslo XXXX, na základe ktorej mu bol zapožičaný funkčný a nepoškodený vysávač typ CDT 50, výr. č. XXX, ev. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mal podľa dojednaných podmienok v zmluve vrátiť do 90 dní odo dňa zapožičania zariadenia, teda najneskôr do 22. apríla 2014, čo neurobil, a predmetný vysávač s doteraz neustanovenou osobou na bližšie neurčenom mieste Českej republiky predal doteraz neustanovenej osobe, čím firme C. K. - S., IČ XXXXXXXXX spôsobil škodu vo výške najmenej 29848 Kč.

Súčasne nariadil D. S.F. vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 730 dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. D. S. na výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený D. S..

V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že sa nachádza vo výkone trestu dva roky a šesť mesiacov a má za to, že jeho trest je dostatočne vysoký na jeho nápravu a poučenie. Preto požiadal, aby mu bol uložený súhrnno - úhrnný trest odňatia slobody.

Krajská prokuratúra v Trnave, ktorej bolo odvolanie odsúdeného zaslané s k nemu v určenej lehote nevyjadrila.

Najvyšší súd na podklade odvolania odsúdeného D. S. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 17 ods. 1 zákona, ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutie podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona, ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 4 zákona súd nesmie podľa odseku 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky ako bola uložená v rozhodnutí.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu na uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v súlade so zákonom na verejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku Krajský súd v Trnave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 citovaného zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd žiadne dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nezistil a iné dôvody nie sú rozhodujúce.

Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 2 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť. (§ 17 ods. 3, ods. 4).

K odvolacej námietke odsúdeného najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona, z ktorého vyplývajú zákonné podmienky len za splnenia, ktorých v tomto druhu konania môže uznávajúci súd zasiahnuť do trestnej sankcie uloženej súdom cudzieho štátu.

Pretože takýto stav v posudzovanej veci nenastal, odvolací súd námietke odsúdeného nemohol vyhovieť.

Vychádzajúc z ustanovenia § 17 ods. 4 zákona je navyše potrebné uviesť, že uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., ktorý sa ukladá tak ako aj trest úhrnný páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov by v tomto druhu konania stratilo svoj význam, pretože takémuto páchatelovi by nesmela byť uložená prísnejšia sankcia z hľadiska jeho druhu a dĺžky ako bola uložená v rozhodnutí.

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia pretože je v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 zákona a nezhoršil postavenie odsúdeného.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.